
PRÆFATIO.

IN priori opusculo, biennio abhinc edito, *Pharmacologiam* vulgo *Materiam Medicam* dictam, seu qualitates, virtutes et usum medicamentorum simplicium pertractavi; in hocce volumine *Pharmacopœiam*, seu Præparata Chemico-Pharmaceutica, et Medicamenta composita delineare studui.

Nolui crambem centies coctam denuo recoquere, seu compilationem formularum ex variis libris aut dispensatoriis corrasam publico offerre, sed ea potius recensere medicamenta quæ a medicis in praxi felicissimis, ac in nosocomiis, præcipue Londinensibus, evidentibus successu

frequenter applicata vidi, aut in praxi propria efficacissima inveni.

Pars prima Præparata Chemico-Pharmaceutica et methodum eadem præparandi, principiis chemiæ nuper stabilitis et inventis recentissimis chemicorum, qui hanc scientiam locupletarunt, superstructam continet; pars altera Medicamenta ex præparatis aut simplicibus composita, morbis præcipue internis curandis dicata, designat, adjunctis ubique usu et dosibus.

Pars tertia demum, quæ intra paucos menses sequetur, *Pharmacopæiam Chirurgicam*, seu medicamenta præparata et composita, morbis præcipue externis curandis inservientia, continebit.

Libellum hunc, ut priorem, pro medicis probe educatis latino sermone exaravi. Pro medicastris ignaris, artem divinam malo titulo exercentibus, non scribo. Nihil præterea, mea quidem opinione, empiricismo rudi et audaci (nostrates *Charlatanerie* vocant) propagando magis favet et animos addit quam formulæ medicamentorum lingua quacunque vulgari exaratae. Ignari enim empirici, et medicastri sibi facillime persuadent tenentes formulam artem medendi tenere.

Nomenclaturam omnino philosophicam a chemicis Gallicis paucis abhinc annis elaboratam pro præparatis chemicis, et illam LINNÆI pro vegetabilibus adoptavi; nul-

lusque dubito quin medici eruditi, me de arte nostra bene meruisse judicabunt, quod utramque hanc linguam præcisam in formulas medicas introduxerim.

Nomen *Balsami* vagum, medicamentis resinosis acidum Benzoicum continentibus restrinxi. Pro resinis liquidis variis nomen generale *Terebinthinæ* usurpavi, addendo nomen plantæ aut arboris unde desumitur resina; ita loco nominis Balsami Copaivæ, Balsami Canadensis etc. nomen Terebinthinæ Copaiferæ officinalis, Terebinthinæ Pinus-Balsameæ etc. adhibui. Ad evitandam confusionem aut errorem inter *ammoniacam* et *gummi-ammoniacum* dictum, hoc ultimum

nomine : Gummi-resina *ammon* designavi, donec planta ex quâ colligitur, innotescat.

Opium in quibusdam Europæ provinciis adeo malæ notæ est, ut ab ægris vel nomen ejus horreatur; ideo nomen Tincturæ Sedativæ adoptavi.

PHARMACOPŒIA Medici Practici UNIVERSALIS a Pharmacopœis aut dispensatoriis variis hactenus editis differre debet. Hæc ut plurimum non nisi compilationem variarum formularum a medicis in peculiari Europæ provincia aut regione usitatarum et approbatarum continent; simulque non raro multa alia, quæ pharmacopola lucri gratia in officina sua venalia in promptu habet,

et quæ a vetulis vel medicastris, aut medicis demum quibusdam qui farraginem inertem aut incongruam sæpe efficacibus medicamentis simplicibus aut compositis rite paratis anteferunt, expetuntur.

Pharmacopœia vero nostra non huic illive regioni, huic illive provinciæ, vel nationi, aut sectæ medicorum particulari, sed medicis omnium regionum eruditis convenire debet. Multa præterea, quæ alioquin ex tempore, aut uti aiunt magistraliter, præscribuntur, ut *haustus, mixturæ, infusa, decocta, electuaria, enemata* e'c., et quæ e Pharmacopœis aliis in genere exulant quia incorrupta diu conservari nequeunt, hic merito locum habent.

Utilitas vero formularum Pharmacopœiæ Medici Practici in eo præcipue posita mihi esse videtur, quod memoriam levando, judicium Medici ad lectum ægri de statu et natura morbi meditantis, magis tranquillum et liberum reddat. Medici qui artem liberaliter exercent mecum facile sentient, quam utile sit præcavere, ne memoria fallat aut impetuose sese obstrudat, ubi ingenium et judicium sola libere agere deberent. Taceo lucrum temporis immane, medicis magna praxi obrutis, aut iis qui nosocomiis præsunt et quibus centenis ægris quotidie medicamenta præscribere incumbit, nostra Pharmacopœia oblatum, qua desideratum remedium titulo aut

nomine unico facile et celeriter præscribitur.

Interim medicus probus in Metropoli aut urbe magna artem exercens, et sibi ipsi et saluti ægrorum suorum beneconsulet, si in pluribus urbis partibus pharmacopolam chemiæ gnarum et probitate eminentem seligat cui confidere possit; alioquin optima quæ præscribit sæpe corrupta, aut ex ignorantia, negligentia vel avaritia male parata venduntur, unde ægri vita et medici fama non raro summe periclitantur.

Effectus medicamentorum in corpus humanum clare videmus; quomodo producantur, nullo modo constat. Effectus igitur notare convenit; hos a vi naturæ reagente præcipue pen-

dere ex sequentibus satis patebit.

Medicamentum in corpore mortuo nullos parit effectus, idem corpori præter naturam sensibili aut irritabili applicatum magnos, in corpore torpido et phlegmatico parvos vel nullos forsitan producet. Et idem non solum de corpore in genere, sed de corporis partibus variis valet. Catharticum quod hodie bis terve alvum movet, post octiduum administratum fortasse decies eandem ciebit; et stimulus parti externæ applicatus nunc nullam nunc magnam excitationem causat. Idem etiam medicamentum quod ægro sub forma solida non convenit, sub forma fluida felicem sæpe eventum præstat; et vice versa, qui medi-

camentum sub forma mixturæ aut decocti nauseat, sub forma boli, electuarii, aut pilularum idem sæpe facile retinet.

Quoties non videmus Hæmatoxy-
lum, Simarubam, Opium etc. in
dysenteria chronica fallere, dum Sa-
licaria intra paucos dies salutem
reddit. Cinchona ipsa non omnes
dialeipyras fugat; Hydrargyrum Sy-
philitidem sub tropicis potius exas-
perat quam lenit, et sudorifica sub
cælo frigido eidem morbo debel-
lando non sufficiunt.

Medicamenta omnia nonnisi in
systema nervosum aut nonnisi in
ventriculum agere, et ex hoc corpus
reliquum afficere, ut quidam Neo-
terici somniarunt, falsum plane et

absurdum est, et quotidiana experientia facile refutatur. Quædam præcipue aut quidem amice in nervos sensiles agere videntur, alia directe in massam sanguinis, alia in systema musculosum et arteriosum evidenter agunt. Medicamenta in genere eodem fere modo ac causæ morbificæ in corpus humanum agere videntur. Quædam in ventriculum receptæ ibidem suos effectus edunt, alia ventriculum vix afficiunt sed intestina multum lacesunt; alia demum primas vias nullo modo afficiunt, sed ex iis aut ex pulmonibus aut ex universa superficie corporis absorpta effectus suos, in systemate corporis irritabili aut in systemate nervoso sensibili, vel in

xviiij PRÆFATIO.

massa sanguinis, vel demum in pluribus horum aut in omnibus simul producant. Quædam mechanice, alia chemice in ventriculum agunt. Plurima modo nobis omnino incognito in principia sua resoluta corpus potenter afficiunt. Hæc actio nunquam constans est, sed a vi vitæ reagente (ἐνσπύων) magis minusve semper pendet et a temperamento, ætate, sexu, regione, tempestate anni, statu morbi, consuetudine denique aut irritabilitate ægri ita modificatur, ut idem medicamentum in diversis hominibus, veletiam in eodem homine diversis temporibus, diversos omnino effectus producat.

Ex his probe consideratis evidenter patet, eos æque decipi qui quinque

aut sex medicamentis suppellectilem medicam absolvi posse, ac ii qui scientiam medicam in sola cognitione et possessione formularum consistere credunt, et artem totam in formularum applicatione vaga ponunt. Sic sane multi ignari vel semidocti, ægros suos et non raro semet ipsos miserrime decipiunt, et inde irati sæpe non solum contra scriptores medicos optimos sed et contra artem totam vocem tollunt.

Ars medendi, ut supra monui, non in applicatione vaga remediorum aut præscriptione formularum consistit, sed in exhibitione medicamentorum efficacium naturæ et statui morbi, et temperamento ægri probe convenientium. Idem

morbus a variis causis sæpissime oritur. Irritabilitas et sensibilitas ægri pro ætate, sexu, regione etc. multum variant; hinc mirum non est quod empirici rudes aut semidocti, qui de his differentiis non cogitant, adeo frequenter aut de inefficacia aut de infausto medicamentorum successu querantur.

Idem fere de medicis Hippocraticæ, ut vocant, aut expectantis medicinæ fautoribus valet. Hi otiosi morborum spectatores, vel usui medicamentorum inertium insistentes, meo iudicio potius ægrorum vexatores quam Medici nuncupari merentur. Illi sane medicinam Hippocraticam continuo jactando eandem vel ipsi nescire videntur, vel ægris signari tantum im-

nere student. Morbi HIPPOCRATI noti et ab eo descripti pauci omnino sunt, si numero morborum hodierno comparantur. Ille nec variolas, nec morbillos, nec scarlatinam, nec numerum ingentem morborum nervosorum hodie adeo frequentium, nec scorbutum, nec luem fœdam, nec cachexiam strumosam aut rhachiticam novit, aliorumvè morborum turbam, quam luxus effrænatus et educatio mollior induxerunt. Febres ab HIPPOCRATE descriptæ typum inflammatorium plerumque observabant, febres autem hodiernæ in magnis Europæ urbibus raro naturam fortiter reagentem ostendunt. Nemo præterea credat, HIPPOCRATEM medicinam solummodo expectantem

coluisse aut frivola tantum auxilia
adhibuisse, ut fautores hujus doc-
trinæ innuere volunt. Venæsec-
tio, emetica, purgantia drastica,
balnea, frictiones, unctiones et exer-
citia corporis varia, non inertia
sed heroïca sane artis auxilia sunt;
et si alia non adhibuit, igna-
rus potius quam timidus censen-
dus est. Thesaurus medicamento-
rum efficacium et heroïcorum quem
hodie possidemus, HIPPOCRATI in-
cognitus fuit, et in morbis quibus
Græci, natura et exercitatione robus-
ti, obnoxii fuerunt, inutilis pro parte
fuisset. Interim audacter assero,
nos febres ipsas aliosque morbos
plurimos hodie feliciter et citissime
curare, quos HIPPOCRATES suo

tempore, aut ex natura eorum minus cognita aut ex defectu supellectilis medicæ, curare non potuisset.

In formulis sequentibus, præter utilia in genere nota, medicamenta composita efficacissima ac heroïca extra Angliam vix aut ne vix cognita, aliaque plura hactenus secreto habita inserui. Huc præcipue spectant non solum ea a viris optimis et sagacissimis, quibus hoc opusculum inscripsi, sed etiam multa a Doctore WARD, DOVER, JAMES, HUGH SMITH, GEORGE FORDYCE, maximo cum successu in praxi adhibita; hisce denique plura efficacia à STAHLIO, FRID. HOFFMANNO, STOLL aliisque Germaniæ Medicis celebribus inventa remedia adjunxi.

Elegans formularum simplicitas, selectus medicamentorum vere efficacium, præparandi Methodus optima, et compositio nullis nisi principiis chemicis et observationibus practicis innixa, rejectis omnibus inertibus, male digestis aut ambiguae virtutis præparatis aut compositis, in exaranda hac Pharmacopœia mihi præprimis curæ fuerunt. Quousque scopum hunc attigerim, Medicis Philosophis, præcipue empiricis rationalibus, dijudicandum relinquo : Plebis medicæ judicium non curo.

Dabam Parisiis, 16 Februarii 1803,
(Æræ astron. CALY YUG 4904).